

Тѣй день-тѣ Пятдесятница станѣлъ вече рожденъ день на Христіанскѣ-тѣ Черковѣ. Въ тоя день Св. Духъ освятилъ нейны-ты първы пастыри, и ся натрунало първо-то ѣ стадо въ лице-то на три-тѣ хыляды покръстены, та ся положили въ дѣйствиѣ и на-ридены-ты отъ І. Христа тайнства.

Виждте, каква е была, на кратко да го изложимъ, съдържаніе-то на проповѣдь-тѣ, дѣто имъ говорилъ Апостолъ Петръ прѣзъ деня на онѣзи Пятдесятницѣ:

«Іудее и вси вые жители на Іерусалимъ, послушайте ми думы-ты! Това, щото глѣдате да става сега, е прѣдрѣчено още отъ пророка Іоѣля. Защо-то той отъ Божіе-то лице възвѣщавалъ: И ще стане въ послѣдны-ты дни: щѣ изльжъ Духа си на всякъ плѣтъ и ще пророкувать. И сякой, кой-то призыве имя-то на Господа, ще да ся спасе. Израїляне! Ісуса Назореянина, посочены оня вамъ отъ Бога мѣжъ съ толкови силѣ, чюдеса и знаменія, кои-то направи Богъ чрѣзъ Него помежду вы, както вече и сами знаете, по онрѣдѣленія оня съвѣтъ и по Божіе-то прѣдвѣдѣніе, Вые, прѣдаденъ на рѣцѣ-тѣ Ви, поѣхте и приковахте на крѣста чрѣзъ рѣцѣ-тѣ на беззаконници-ты, за да го уморите. Нъ Богъ го възкрѣси, и той строши веригы-ты на смърть-тѣ, както смы сичкы свидѣтели на това. И тѣй като ся възнесе съ Божіи-тѣ дѣсеницѣ, и приѣ отъ Отца обѣщаннаго Св. Духа, изльжъ е сега това, щото глѣдате и слушате. Знай прочее навѣрно о ты цѣлый Израїлевъ доме, че Богъ е направилъ Господь и Христось схищия тогова Ісуса, кого-то расняхте.»

Тогова ся трѣнѣжы сърдѣца-та на сичкы оныя, кои-то слухяхъ проповѣдь-тѣ на Петра и рѣкли на Апостолы-ты: «Братія! какво трѣба да правимы сега?» а Петръ имъ отговорилъ: «Покайте ся, и да ся крѣсти сякой отъ васъ въ имя-то на І. Христа, та ще да му ся простятъ грѣхове-ти, и ще да получите и вые дара на Св. Духа. Защо-то това обѣтованіе е за васъ и за дѣца-та ви, и за сичкы-ты ваши потомци, кои-то ще да призыве Господь Богъ.»

§. 4. Първи-ти успѣхы на Христіанскѣ-тѣ вѣржъ въ Іерусалимъ.

Отъ деня на Пятдесятницѣ Апостоли-ти съ проповѣдь-тѣ си, подкрѣпенѣ съ знаменія и чюдеса, все повече умножяхъ броя на вѣрны-ты въ Іерусалимъ. Единѣжъ Петръ и Иванъ отивали надъ вечеръ въ храма да ся помолятъ. И тамъ въ притвора имало единъ сыромахъ просякъ, кой-то ся былъ родилъ хромъ; той си прострѣлъ рѣжжѣ-тѣ камъ тѣхъ, и имъ попросилъ милостынѣ. Петръ го погледнѣлъ и му рѣкълъ: «у мене нѣма пары, а кое-то имамъ, нѣка ти го дамъ: стани въ имя-то на Назореянина Ісуса — и ходи.» Тогава го уловилъ за рѣжжѣ-тѣ, та го исправилъ, и той абы станѣлъ и трѣнѣжъ. Послѣ сичкы, кои-то были въ храма ся натрунали около Апостолы-ты, и ся очюдвали на чюдоту, кое-то напри-